

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/250/2016
Identifikačné číslo spisu: 8015201096
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančeník
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:8015201096.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeníka a členov senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci navrhovateľa: V. F., nar. XX.XX.XXXX, T. XXXX/X, W., zastúpeného Mgr. Luciou Lorenčíkovou, advokátkou, Murgašova 86/1, Poprad, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2015 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 01.10.2015, o invalidnom dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/89/2015 - 43 zo dňa 11.08.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 5Sd/89/2015 - 43 zo dňa 11.08.2016 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom č. k. 5Sd/89/2015 - 43 zo dňa 11.08.2016 potvrdil rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 30.09.2015 a č. XXX XXX XXXX X zo dňa 01.10.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutia odporkyne“). Náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Rozhodnutím zo dňa 30.09.2015 odporkyňa priznala navrhovateľovi podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) od 20.07.2015 invalidný dôchodok v sume 240,40 eur mesačne. V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že navrhovateľ bol za invalidného uznaný z dôvodu, že má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 70 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a poukázala na lekársky posudok o invalidite zo dňa 20.07.2015. Odporkyňa podrobne odôvodnila spôsob výpočtu sumy invalidného dôchodku.

Rozhodnutím zo dňa 01.10.2015 odporkyňa rozhodla tak, že podľa § 263a ods. 5 a § 112 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. má navrhovateľ od 20.07.2015 nárok na výplatu invalidného dôchodku podľa zákona

účinného od 01.01.2004 v sume 240,40 Sk (správne eur) mesačne a súčasne rozhodla, že od 20.07.2015 navrhovateľovi zaniká nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31.12.2003. V rozhodnutí citovala § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. a uviedla, že k 20.07.2015 je suma čiastočného invalidného dôchodku podľa zákona účinného do 31.12.2003 209,30 eur mesačne a suma invalidného dôchodku podľa zákona účinného od 01.01.2004 je 240,40 eur mesačne. Z uvedených dôvodov rozhodla tak, že od 20.07.2015 vznikol navrhovateľovi nárok na výplatu invalidného dôchodku vo vyššej sume t. j. v sume 240,40 eur mesačne a súčasne od tohto dátumu zaniká nárok na čiastočný invalidný dôchodok podľa zákona účinného do 31.12.2003, ktorý je nižší.

Krajský súd sa nestotožnil s námietkami navrhovateľa, ktorý namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia zo dňa 30.09.2015 ako aj posudku, na základe ktorého bolo toto rozhodnutie vydané, vo vzťahu k určenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keďže z rozhodnutia ani z posudku nemožno zistiť, prečo posudkový lekár určil spodnú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, prečo aj napriek progresii rozhodujúceho ochorenia neurčil 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Namietal aj zmätočnosť rozhodnutí, keď v závere rozhodnutia zo dňa 30.09.2015 odporkyňa argumentovala tým, že invalidný dôchodok priznaný podľa doterajších predpisov je vyšší, preto sa mu bude vyplácať tento invalidný dôchodok, pričom v rozhodnutí zo dňa 01.10.2015 uviedla, že invalidný dôchodok priznaný podľa zákona účinného od 01.01.2004 je vyšší, preto mu bude vyplácať tento dôchodok.

Krajský súd uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa bol posúdený posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne pobočky, aj ústredia, ktorí dospeli k zhodnému záveru, že rozhodujúce zdravotné postihnutie podmieňuje 60 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď pri zákonomom rozpätí 60 % až 80 % určili dolnú hranicu zákonného rozpätia a postupom podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšili percentuálnu mieru o 10% na celkových 70%. Aj napriek tomu, že navrhovateľ namietal nepreskúmateľnosť rozhodnutia vo vzťahu k určenej percentuálnej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, podľa krajského súdu z posudku posudkového lekára vypracovaného dňa 15.03.2016 nesporne vyplýva, na základe akej správnej úvahy bola stanovená dolná hranica zákonného rozpätia (60%). Posudkový lekár zdôraznil, že vyššia miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť by prichádzala do úvahy len v prípade ťažkého funkčného postihnutia srdca, kedy ejekčná frakcia má hodnotu nižšiu ako 35 %, čo v danom prípade nebolo splnené. Nasadenie diuretickej liečby nie je rozhodujúcim pri funkčnom postihnutí NYHA III. Taktiež uviedol, že ostatné onemocnenia, ktoré sú uvádzané ako iné zdravotné postihnutia, nemožno považovať za závažnejšie ako kardiomyopatia na úrovni funkčnej skupiny NYHA II.-III., ale svojou prítomnosťou sa spolupodieľajú na celkovo nepriaznivom zdravotnom stave a preto bola zvýšená percentuálna miera o 10 %.

Krajský súd ďalej uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa bol v súlade so zákonom č. 461/2003 Z. z. posúdený aj podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona č. 100/1988 Zb. (t. j. podľa zákona účinného do 31.12.2003), pričom posudkoví lekári dospeli k záveru, že navrhovateľ je aj naďalej čiastočne invalidný, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. V preskúvanom rozhodnutí odporkyňa jasným a zrozumiteľným spôsobom vysvetlila aj spôsob výpočtu sumy invalidného dôchodku, určenej podľa § 73 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. (240,40 eur). Keďže suma čiastočného invalidného dôchodku priznaná podľa zákona účinného do 31.12.2003 je 209,30 eur, v súlade s § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. rozhodla odporkyňa tak, že nárok na invalidný dôchodok v nižšej sume, t. j. v sume 209,30 eur zaniká a navrhovateľovi sa bude naďalej vyplácať invalidný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. účinného od 01.01.2004 v sume 240,40 eur (t. j. v sume vyššej).

Vo vzťahu k namietanej nepreskúmateľnosti rozhodnutia zo dňa 30.09.2015 týkajúcej sa percentuálneho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, krajský súd uviedol, že účelom preskúvacieho konania nie je len formálne zrušiť rozhodnutie odporkyne, ak by aj pri vydaní nového rozhodnutia vychádzala z rovnakého percentuálneho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, čo v posudku zo dňa 15.03.2016 bolo už náležite vysvetlené a odôvodnené. Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou nepreskúmateľnosti rozhodnutí zo dňa 30.09.2015 a zo dňa 01.10.2015 pre zmätočnosť.

Keďže len výrok je záväzný a schopný nadobúdať právoplatnosť a vykonateľnosť a keďže z týchto výrokov je zrejmé ako odporkyňa rozhodla, pričom postupovala v súlade s § 263a ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., krajský súd preskúmané rozhodnutia ako zákonné potvrdil.

Výrok o náhrade trov konania odôvodnil tým, že navrhovateľ nebol v konaní úspešný, odporkyňa nemá zo zákona právo na náhradu trov konania a preto účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, s návrhom, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutia odporkyne zruší a vec jej vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že jedným zo základných kritérií akéhokolvek rozhodnutia je požiadavka na jeho vyčerpávajúce a pre účastníka konania zrozumiteľné a jasné odôvodnenie, ktoré dáva dostatočné vysvetlenie jeho výrokovej časti. Napadnuté rozhodnutia odporkyne požiadavku preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti nespĺňajú a to dokonca ani pri novej aplikácii správneho uváženia, ktoré však tiež nemôže byť svojvoľné, nijako neodôvodnené a obmedzujúce sa len na jednoduchú konštatáciu. Navrhovateľ sa nestotožňuje s argumentáciou krajského súdu ohľadne nezrušenia rozhodnutí pre formálne nedostatky, ktoré by bolo bez významu, keď v posudku zo dňa 15.03.2016 odporkyňa uviedla, že aj v prípade nového rozhodnutia by vychádzala z rovnakého percentuálneho poklesu. Totiž práve prvé nepreskúmateľné rozhodnutie odporkyne malo vplyv na konanie navrhovateľa, napr. jeho rozhodnutie vyhľadať právnu pomoc, podať opravný prostriedok a v súvislosti s tým aj na eventuality vznik ďalších nárokov, ktoré mal možnosť využiť skôr, ak by z prvotného rozhodnutia bolo zrejmé, z čoho vychádzalo a aké hodnotiace úvahy sa použili, teda ak by bolo pre navrhovateľa zrozumiteľné a riadnym spôsobom odôvodnené. Napadnuté rozhodnutia nemožno konvalidovať dodatočným riadnym odôvodnením.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažovala za opodstatnené. Na posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverené posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho ako aj súdneho konania. Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní. Pochybnosti navrhovateľa o nesprávnom posúdení jeho zdravotného stavu sú nedôvodné a vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Navrhovateľ nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a preto mu nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 491 ods. 1 S.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj len „O.s.p.“) pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 1 S.s.p., konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne opísaný v rozsudku krajského súdu, pričom krajský súd správne citoval aj ustanovenia právnych predpisov a detailne poukázal na obsah posudkov posudkových lekárov, preto skutočnosť účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti rozsudku krajského súdu dodáva:

Kľúčovou otázkou vo veci bolo posúdenie, či odporkyňa a následne krajský súd správne vyhodnotili lekárske posudky posudkových lekárov týkajúce sa zdravotného stavu navrhovateľa a či navrhovateľovi vznikol nárok na zvýšenie invalidného dôchodku, teda či má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vyšší ako 70 %, pričom sa bolo treba vysporiadať s námietkami navrhovateľa o nepreskúmateľnosti a zmätočnosti rozhodnutí odporkyne.

Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je invalidita poistenca. Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje poistenec, ktorý má pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok. Pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobu nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4, určuje sa v percentách podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10%, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmienujúcich dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav (§ 71 ods. 2, 3, 5 až 8 zákona č. 461/2003 Z. z.).

Dňa 20.07.2015 bol zdravotný stav navrhovateľa posúdený posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, pobočky Poprad, pričom navrhovateľ žiadal posúdiť zdravotný stav aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. Podľa posudku zo dňa 20.07.2015 navrhovateľ trpí chorobami: diletáchnou kardiomyopatiou NYHA III, artrózou bedrových zhybov III. st. bilat., stavom po operácii vnútorného menisku ľavého kolena, bolesťami chrbtice v celom priebehu, staticko-dynamickou insuficienciou chrbtice. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie bola určená kardiomyopatia - NYHA III., zaradená pod kapitolu IX, oddiel A, položku 1c prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., so stanovenou 60 % mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Za iné zdravotné postihnutia: artrózu bedrových zhybov III. st. bilat., stav po operácii vnútorného menisku ľavého kolena, bolesti chrbtice v celom priebehu, staticko-dynamickú insuficienciu chrbtice, bola zvýšená percentuálna miera o 10 % na 70 %. V posudku je uvedené, že navrhovateľ je naďalej uznaný za čiastočne invalidného pre ťažkosti s pohybovým aparátom v rámci Reiterovho syndrómu. Je v stálej liečbe ortopéda pre degeneratívne ochorenie veľkých nosných kĺbov - bedrových s obmedzenou hybnosťou a kardiológa pre dilatálnu kardiomyopatiu, ktorá pregradovala z NYHA II. na III. 6/2015 s potrebou nasadenia aj diuretickej liečby, toho času v ďalšom riešení v rámci dif. dg- plánovaná koronografia. Keďže navrhovateľ žiadal posúdiť zdravotný stav aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z., v zmysle tohto zákona má 70 % mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Podľa posudku môže vykonávať jednoduché práce bez nárokov na psychiku, bez namáhania chrbtice, na skrátený pracovný úväzok. V posudku je uvedené, že navrhovateľ je naďalej čiastočne invalidný podľa § 37 ods. 3, písm. b) zákona č. 100/1988 Zb., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok. Zároveň je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o

viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (70%). Navrhovateľ je invalidný podľa zákona č. 461/2003 Z. z. od 20.07.2015. Na základe tohto posudku vydala odporkyňa rozhodnutie zo dňa 30.09.2015. Z tohto rozhodnutia ani z posudku skutočne nemožno jednoznačne zistiť, prečo posudkový lekár určil spodnú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (z rozpätia 60 - 80%), a prečo napríklad neurčil 70% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Toto pochybenie však bolo nepochybne odstránené vypracovaním ďalšieho posudku po tom, čo navrhovateľ podal opravný prostriedok, keď bol jeho zdravotný stav opätovne posúdený a to posudkovým lekárom Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Poprade, dňa 15.03.2016. Aj podľa tohto posudku, keď bol navrhovateľ posúdený podľa zákona č. 100/1988 Zb. (t. j. podľa zákona účinného do 31.12.2003) a súčasne aj podľa zákona č. 461/2003 Z. z. (účinného od 01.01.2004), je rozhodujúcim zdravotným postihnutím kardiomyopatia - NYHA II. - III. so stanovenou 60% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, zaradená pod kapitolu IX, oddiel A, položku 1c prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. Za iné zdravotné postihnutia bola zvýšená percentuálna miera o 10% na 70%. Posudkoví lekári teda dospeli k zhodnému záveru, že rozhodujúce zdravotné postihnutie podmieňuje 60% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, keď pri zákonom rozpätí 60% až 80% určili dolnú hranicu zákonného rozpätia a postupom podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšili percentuálnu mieru o 10% na celkových 70%. Z posudku posudkového lekára zo dňa 15.03.2016 jasne vyplýva, na základe akej správnej úvahy bola stanovená dolná hranica zákonného rozpätia (60%). Zdôraznil, že vyššia miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť by prichádzala do úvahy len v prípade ťažkého funkčného postihnutia srdca, kedy ejekčná frakcia má hodnotu nižšiu ako 35%, čo v tomto prípade nie je. Nasadenie diuretickej liečby nie je rozhodujúcim hodnotením pri funkčnom postihnutí NYHA III. Ostatné onemocnenia, ktoré sú uvádzané ako iné zdravotné postihnutia, nemožno považovať za závažnejšie ako je v súčasnosti kardiomyopatia na úrovni funkčnej skupiny NYHA II.-III., ale svojou prítomnosťou sa spolupodieľajú na celkovo nepriaznivom zdravotnom stave a preto bola zvýšená percentuálna miera o 10%. V tomto posudku je teda jasne uvedené, na základe akých kritérií bola miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určená práve na jej spodnej hranici.

Odvolací súd dodáva, že navrhovateľ v žiadnom podaní neuviedol konkrétne dôvody alebo námietky, ktoré by spochybňovali závery uvedených posudkov a nepreukázal, že trpí takým ochorením, ktoré by znižovalo jeho schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo väčšej miere, ako bolo stanovené posudkovými lekármi sociálneho poistenia. Vzhľadom na to, že posudzovanie zdravotného stavu je odbornou otázkou, aj rozhodnutie súdu závisí predovšetkým na odbornom lekárskom posúdení. Súd si preto nemôže urobiť o tejto odbornej otázke vlastný úsudok.

Posudkoví lekári Sociálnej poisťovne pobočky a ústredia v posudkoch zohľadnili všetky zdravotné postihnutia navrhovateľa a ním predkladané odborné lekárske nálezy, ktoré v posudkoch riadne vyhodnotili. Nebolo preukázané, že navrhovateľovo zdravotné postihnutie zodpovedá vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Jeho subjektívne presvedčenie, že zdravotné postihnutie zodpovedá vyššej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, nie je rozhodujúce, pretože posúdenie rozsahu zdravotného postihnutia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho poistenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Navrhovateľ ani v odvolacom konaní nepreukázal také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali doplnenie dokazovania za účelom posúdenia týchto skutočností či odstránenia rozporov.

V súvislosti s námietkou nepreskúmateľnosti rozhodnutí odporkyne odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej sa rozhodnutie nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka. V danom prípade by odporkyňa aj pri vydaní nového rozhodnutia vychádzala z rovnakého percentuálneho poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, čo v posudku zo dňa 15.03.2016 bolo náležite odôvodnené. Bez významu v tejto súvislosti nie je ani to, že navrhovateľ sa zúčastnil posúdenia svojho zdravotného stavu dňa 15.03.2016 (jeho právna zástupkyňa nebola prítomná pre pracovnú zaneprázdnenosť), pričom doručil aktuálne lekárske nálezy, ktoré boli riadne posúdené. S posudkom bol navrhovateľ oboznámený a do rozhodnutia krajského súdu zo dňa 11.08.2016 a ani v následne podanom odvolaní vôbec nenamietal

nesprávnosť posúdenia jeho zdravotného stavu. Navrhovateľ teda mal príležitosť a dostatočný čas na uplatnenie meritórnych námietok proti záverom posudku, čo však nevyužil. Na pojednávaní dňa 11.08.2016 sa navrhovateľ s právnu zástupkyňou nezúčastnili, keď súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti a predchádzajúce pojednávanie žiadali odročiť. Navrhovateľ teda mohol svoje práva účinne uplatňovať.

Podľa názoru odvolacieho súdu je podstatná aplikácia materiálneho hľadiska, nakoľko právny formalizmus v podmienkach demokratického právneho štátu nemôže celkom prevládať. Úlohou súdu v podmienkach materiálneho právneho štátu je nájsť také riešenie, ktoré je v súlade so všeobecnou ideou spravodlivosti, resp. v súlade s prirodzeno-právnymi princípmi. Súd nemôže tolerovať formalistický prístup, pričom je nutné zdôrazniť, že povinnosť súdu nachádzať právo neznamena len vyhľadávať priame a výslovné pokyny v zákonom texte, ale tiež formulovať, čo je zmyslom a účelom právnych predpisov. Súd teda musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musia smerovať k spravodlivému výsledku. Súdu prislúcha, aby sa zaoberal otázkou, či mechanická a formalistická aplikácia zákona bez ohľadu na zmysel a účel záujmu chráneného právnu normou, nemôže priniesť absurdné následky a v prípade, že tomu tak je, aby takúto interpretáciu zákona odmietol a zvolil výklad v duchu zákona. Vždy je nevyhnutné vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych skutkových zisteniach založených rozmeroch každej súdom prejednávanej veci.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že navrhovateľ má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť kedykoľvek znovu požiadať o zvýšenie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 250ja ods. 3 v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v tomto konaní úspešný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.